

[Kjær Rasmussen.]

vores ændringsforslag med henvisning til, at de har tillid til de oplysninger, de har fået fra socialministeren. Jeg skal ikke blande mig i den side af sagen, dog har jeg en fornemmelse af, hvilken kulør hr. Kurt Brauers og hr. Niels Mørks øjne har; men nu er det ikke så meget det, der er sagen. Hr. Kurt Brauer siger: I kan jo bare kontakte de folk, I har ude på arbejdspladserne, og høre, hvad de siger. Må jeg så ikke sige til hr. Kurt Brauer, at hvis hr. Kurt Brauer kunne læse, så havde han læst bilag 2 i betænkningen, den skrivelse, der er kommet fra LO; det er det, vi har gjort, og det er bl. a. derfor, vi har stillet det ændringsforslag, vi har stillet.

Med hensyn til socialdemokratiets forslag om at bevare den hidtidige ordning for børne- og ungdomsværn kan jeg sige, at vi vil stemme imod, fordi denne ordning vil hindre integrationen. Men i øvrigt skulle vi vel se at få afskaffet disse børne- og ungdomsværn. Det er da vores tanke, at disse børne- og ungdomsværn simpelt hen må kunne nedlægges, men forudsætningen er så også, at man fører den offensive sociale politik, som jeg lige berørte før.

Med hensyn til ændringsforslaget under nr. 3 er der for vores vedkommende at sige, at vi foretrækker den oprindelige formulering; og at vi derfor vil stemme imod det.

Mindretallets ændringsforslag under nr. 4 vil vi ligeledes stemme imod. Det er der flere tidligere ordførere som har givet udmærkede argumenter for at stemme imod, så jeg skal lade være med at gentage dem.

Ændringsforslagene stillet af et mindretal til lovforslag nr. 107 ser ud til at være til fordelelige, så dem kan vi støtte.

Må jeg i øvrigt sige til slut, at regeringen efter vores opfattelse har optrådt helt galt med hensyn til præsentationen af socialreformen. Folketinget står nu over for at skulle vedtage en ramme for socialvæsenet her i landet, uden at det er bekendt med, hvad regeringen agter at fylde i denne ramme.

Folketingets partier har ikke gennem en principdebat haft lejlighed til at fortælle regeringen, hvad de står for på det socialpolitiske område. Vi synes ikke, at en sådan fremgangsmåde er rimelig, og jeg må med

det samme spørge socialministeren, om hun agter at foranledige en sådan principdebat her i tinget nu eller eventuelt i begyndelsen af næste folketingsssamling.

Hanne Reintoft: Når man læser betænkningen og ser dens løse sammensætning og tænker på den tilsyneladende meget spredte debat, der har fundet sted — i betænkningen indrømmer man jo faktisk i en fælles beklagelse, at der nok vil opstå en masse tvivlsspørgsmål, når denne lov skal administreres — så må man igen atter og atter beklage, at et så vigtigt lovkompleks skal gennemføres uden en grundig og virkelig dybtgående debat om hele socialreformens sigte, altså ikke alene dens struktur, men også dens indhold og endelige mål.

Jeg har før fremhævet, at det er vores opfattelse, at en sådan stykvis gennemførelse af en reform, man har ventet så længe på, og en reform, der på mange måder stilles så store forventninger til ude i befolkningen, også fordi den på visse punkter er absolut påkrævet, kun kan skjule, at det faktisk ikke er en forbedring, man stiler mod, men endnu en indskrænkning i de i forvejen beskedne hjælpemuligheder og endnu en indskrænkning af vores for beskedne demokrati.

Enhver socialarbejder, det kan være en teoretiker såvel som en praktiker, må vide, at en virkelig dybtgående debat havde været nødvendig. Det er muligt, at den er ført i centraladministrationen og bare ikke ført ind i folketingsalen — det er også en meget beklagelig ting — men den burde være ført i meget højere grad ude i hele befolkningen.

Det fremgår af betænkningen, at man har været inde på en bedre koordinering af social- og sundhedsvæsenet, og jeg vil også meget gerne igen fremhæve, som det blev fremhævet ved første behandling, at sundhedsvæsenet — ikke mindst lægevæsenet, som man jo altid er bange for at røre ved — stadig i alt for høj grad optræder som et selvstændigt led, hvis man ønsker en virkelig koordination.

Men må jeg også henlede opmærksomheden på, hvad jeg også var inde på ved første behandling — og det er jeg ked af man ikke har taget op i udvalget, jeg forstod, at ministeren i og for sig også var interesseret i det — at man ikke har fået koordineret den